

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
КРУШЕВАЦ, ЈАНУАР 2003

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ * БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ГОДИНА XIV
БРОЈ 1751

Крушевац, две године касније

СКАКАВЦИ КОЈИ СУ ПОЈЕЛИ ГОДИНЕ

Данас, када се доба комунизма одмакло у даљину из које му, по свој шрилици, повратка нема, најчешћа друштвена тема у нашем граду су управо стара, добра времена. Времена, каже Иво Андрић, што су старија то су боља, анајбоља су она која никад нису ни била. Исто је и са временом комунизма. Једноставно, није било добро. Тешко да постоји двоцифрен број оних који би заиста желели да се комунизам врати на политичку сцену.

Носталгија за старим, добрим временима није, дакле, последица неке стварне жеље за повратак у самоуправни социјализам, већ јасна и разумљива реакција на сиву и безличну садашњицу. Бесперспективност и хронична беда су једине пунонадежне чињенице постпетооктобарске Србије. У огледалу ДОС-овске Србије, чак и, објективно рђави комунизам, изгледа као Дизниленд.

У прилог овом мишљењу, додајмо и следеће: Крушевац преко двадесет година није имао иоле пристojну локалну власт, а нарочито градоначелника. Можемо, са идеолошког и политичког становишта ову чињеницу оценити како нам драго али, уважавајући чињенице, морамо рећи да, од времена Родољуба Мићића, наш град није имао ни пристojног, а камо ли доброг градоначелника. Данашњи градоначелник далеко више брине о идеолошком здрављу и свом положају унутар Демократске странке, него о граду на чијем је челу. Кад једног дана, а тај дан ће брзо доћи, др Попадић оде са положаја, иза њега неће остати ништа. Остаће, у ствари, доста, али ништа добро. Грађани Крушевца ће га памтити по томе што је вредно дизао руку у Скупштини Србије за законе којима се Србија свела на економски опустошену колонију. Кад се врати у Крушевац, после изгласавања закона, др Попадић у локалним медијима даје изјаве да се не слаже баш у свему са тим законима. Има своје мишљење али се, ваљда, не слаже са њим.

Ово двојство се може објаснити следећом чињеницом: др Попадић ће, са свог начелства оћићи нешто бољег имовинског стања, него кад је на њега ступио. Грађани ће га испратити са обрнутим резултатом. Оставиће град са уништеном инфраструктуром, са хиљадама незапослених и са привредом у расулу. За др Саву једина рђава последица боравка на власти ће бити окоштавање раменог појаса услед непрестано подигнуте руке у српском парламенту.

То што је др Попадић незаинтересован и некомпетентан за посао који обавља, не оправдава остале припаднике владајуће општинске гарнизона у Крушевцу. Садашња општинска гарнизона састављена је од, начелно, две групе људи. Они који припадају старијој генерацији су, по правилу, припадници некадашње предмилошевићевске комунистичке номенклатуре, која је још седамдесетих раскретила са кичмом и националним интересима. Они млађи, којима је рад у органима управе прво радно место уписано у радну књижицу (ако се не рачуна стаж у кризним штабовима), немају ни знања, ни способности да управљају општином. Њихов стил и начин рада није ништа друго да реченица онога што Ђишћин ради са Србијом.

Њихов једини проблем је што, кад све ово прође, у Ђишћинем авиону неће бити места за све.

УЗ НОВО ИЗДАЊЕ "ВЕЛИКЕ СРБИЈЕ"

Општински одбор Српске радикалне странке је и до сада издавао специјална издања "Велике Србије". Оглављавали смо се повремено, према потреби и поводом неких важних догађаја у политичком животу Србије, или нашег града.

Полазећи од тога да је Српска радикална странка медијски маргинализована и да јој је, како се стање у земљи погоршава, све теже да у јавности пласира своје ставове, Општински одбор је одлучио да се грађанима обраћа једном месечно специјалним издањем "Велике Србије".

Један од разлога да усталимо наш лист је и то што сваког дана у наше просторије долазе грађани који су насилно претворени у таоце и жртве марионетског режима у Београду и њихових локалних вазала.

За те грађане, на жалост, не можемо да урадимо готово ништа, осим да им улијемо паду да се ствари могу променити. Сведоци смо да се људи не жале само на сопствени економски положај, већ да их једнако брине и општи распад српске државе и народа. Многи од њих, чак већина, нису ни чланови, често ни гласачи Српске радикалне странке, али у нашој партији виде водећу организацију која може да заустави опште пропадање.

Наш је дуг према грађанима Србије и нашег града да непрестано и у свакој ситуацији тумачимо ставове и политику Радикала, да разобличавамо политику београдског режима, као и да пробијемо медијску блокаду наше странке.

ЛОКАЛ**ПОТЕМКИНОВА СЕЛА**

Лицем на Светог Стевана, РТК је тријумфално објавила да је Фонд за развој пољопривреде деветорици пољопривредника из наше општине доделио кредите у укупном износу од 560 000 динара. Свечаној додели је присуствовао, наравно, градоначелник и директор Фонда за развој. Осмеси, камере, честитања, пригодни говори. Једном речју, пољопривредна идила. Велики посао је урађен.

Када се угасе камере, кад градоначелник оде у Београд, да неуморно диже руку у Скупштини Србије и кад директор Фонда крене даље да усређује и друге општине, а не само нашу, остаје нам да се замислимо шта ови кредити значе.

У питању је, дакле, сума од неких 9,3 хиљаде евра, или око 1 000 евра по усређеном пољопривреднику, чији развој производње, после оволиког кредита не оставља сумње. Осим што је укупна сума кредита вероватно мања од годишње плате директора Фонда, а свакако мања од онога што др Сава, тројичан по природи, инкасира као градоначелник, посланик и лекар који има приватну ординацију, а та сума се мора вратити за шест месеци. Како је коефицијент обрта у пољопривреди од

0,5 до 2, јасно је да се кредит мора вратити пре него што се улагање оплоди, чиме је и сама сврха кредита промашена.

Даље: питање је шта се са сумом од 1 000 евра може урадити. Може се, на пример, подићи објекат величине телефонске говорнице, у којој ће срећни домаћин одгајати десет кокошака. Других десет ће кад добије нови кредит. Може се, за ту суму, набавити и десетак јагањаца, које ће у свој рани пубертет ући кад кредит већ буде враћен.

Било би, наравно, много боље да су пољопривредници узели позајмицу од Поштанске штедионице, бар би је враћали дванаест месеци. Истина, не би их снимила телевизија, а и др Сава би изостао, али би кредит био солиднији и искористивији. Поређења ради, општина Нова Варош, која је битно мања и слабије развијена од Крушевачке, издвојила је за 2003 годину, мимо Фонда, из сопствених средстава, милион динара. Не знамо колико је издвојио др Сава (и да ли је уопште), али је сасвим сигурно да ће и најбеднију и сасвим нефункционалну своту доделити искључиво уз присуство медија. Да се види како реформска власт помаже пољопривреднике.

УМЕТНОСТ**КОНКУРС****"Купи ми, купи, бабо, печења јарећег"**

Обавештавамо све самосталне уметнике Крушевца да је наша општина донела одлуку да, некима од њих, плаћа доприносе за социјално и пензионо осигурање.

Драги уметници, немојте да вас буну што конкурс нигде нисте видели, нити то што наша општина плаћа доприносе за само једног јединог уметника.

Немојте да вас поколеба што се тај уметник зове Владимир, а презива Попадић. То је чиста случајност. И то што му је отац градоначелник је, ваљда, случајност. И то што Владимир није био истакнути уметник пре него што је тата постао градоначелник је, ваљда, случајно.

Важно је само да је уметник истакнут и да је његово дело од

виталног интереса за заједницу.

Молимо уметнике да похитају у општину, да Владимир не буде усамљен. Ценимо да у Крушевцу постоје бар два, три уметника његовог формата. То важи, наравно, само за оне чији родитељи имају мале приходе, попут др Саве, па не могу деци да плате доприносе.

За разлику од Горице Мојовић, на новогодишњој скривеној камери ТВ Пинк, локални функционери се не "отимају" кад треба да плате доприносе за истакнуте уметнике наше општине

ОВЛАШЋЕНИ ТУМАЧИ ДЕМОКРАТИЈЕ

У јавности, а нарочито у медијима под контролом садашње власти, одомаћила се подела на демократске и недемократске политичке организације. Недавно смо, и у нашем граду, у неформалном разговору са једним од функционера ДСС-а, имали прилику да чујемо како се ДСС у многоме слаже са радикалима, али не може да то и јавно искаже, јер би се тиме сврстали уз "недемократске" снаге.

Признајемо да нам није јасно шта то значи. Иако се демократији нисмо учили на курсевима у иностранству, о трошку америчке обавештајне агенције, нити у кабинету америчког амбасадора, не мислимо да су они који су ове школе прошли, тиме стекли и право да се јављају као овлашћени тумачи демократије.

О томе да ли је једна политичка организација демократска, или не, не одлучују самозвани тумачи, већ политичка пракса. У прилог таквој пракси Српске радикалне странке, наводимо следеће чињенице:

1. Српски радикали никада нису покушали, чак ни наговестили да би то хтели да ураде, да власт освоје на било који начин, осим на изборима. Петооктобарска, пучистичка демократија, не налази се у нашој политичкој теорији и пракси.
2. Увек смо поштовали изборну вољу народа и покоравали јој се. Није нам на памет падало, као, тобоже демократским снагама, да после изборних пораза оспемо паљбу на српски народ зато што, услед сопствених мањкавости, није у нама препознао своје усрећитеље.
3. Никада нисмо отимали, или поткупљивали посланике других странака, нити смо ту праксу одобравали.
4. После избора 2000. први смо објавили резултате, признали смо изборни пораз и без роптања се растали од дела власти коју смо имали. Разобличавали смо политичке опоненте, али никада нисмо кривили српски народ што нам није указао поверење.
5. У погледу унутарстраначке демократије, радикали се налазе двадесет година испред осталих странака.

Да ствари буду горе, овлашћени тумачи демократије све ово добро знају и признају. Израз "недемократске снаге" нема, у ствари, никакав садржај, нити претендује да буде тачан, већ се користи искључиво као парола и средство борбе против политичких неистомишљеника.

Ми не сматрамо, наравно, да је употреба парола нелегитимна у политичкој борби и не споримо ником право да их користи. Овде се, међутим, ради о лажима. Ради се о неуротичној потреби досоваца да, кад већ не могу себе да учине бољима, бар друге лажима учине горим.

За крај ћемо навести једну пословицу ДОС-ових ментора, Американаца: "Неке људе можеш да вараш све време, све људе можеш да вараш неко време, али не можеш да вараш све људе све време".

афере

ВОДОВОД

У Крушевцу је јавна тајна да је група инкасаната дубоко завукла руку у џеп грађана, тако што им је наплаћивала воду по скупљој тарифи, а раздуживала се, на благајни водовода, по јефтинијој, чиме су остварили "профит" од више хиљада евра.

Лопова је било и биће. Руководство водовода је, истина, отпустило ове инкасанте, али је све учинило да аферу заташка. Осим тога, онтећеним грађанима није упућено ни извињење, а о повраћају новца не треба ни мислити.

ТОПЛАНА

У време највећих мразева, крушевачка топлана није радила два дана. Нико нема појма због чега се то догодило, а руководство нема намеру да грађанима објасни узроке честих кварова.

По граду се прича да је у штању дотрајалост виталних система и да је топлана зрела за генерални ремонт. Познато је да се проплогодишњи покушај ремонта претворно у акцију за решавање економско-социјалног положаја дела руководства. То што ће неко заглавити затвор, неће станове у Крушевцу учиштити топлацим.

Никола Пашићу анегдоџама

НЕ ЧИТА НОВИНЕ

Испред њадашње Скупштине Србије, чекају новинари Николу Пашића. Видевши га где излази, појрче према њему:

- Господине председниче, шта има ново у Скупштини?
- Не знам, одговори Пашић, нисам читао новине.

VICE VERSA

Пашић улази у Скупштину. Новинари га питају:

- Господине председниче, о чему ће се расправљати у Скупштини?
- Немам појма, рече Пашић, читаћете сутра у новинама.

ПРИВАТИЗАЦИЈА

Оде Ђинђић у Америку да му дају инструкције о приватизацији. Прими га Буш. Да би му боље објаснио шта је приватизација, Буш га одведе до прозора.

- Видиш ли, Зоки, онај мост на реци?

- Видим, каже Ђинђић.

- Е, тај мост смо продали приватнику и паре ставили у државну касу. Он га одржава а, за узврат, наплаћује прелазак преко њега.

Ђинђићу се то необично допало и реши да то одмах примени у Србији.

Неколико месеци касније, Буш дође у посету Србији. На пријему у Влади Србије, он запита Ђинђића како тече приватизација.

Ђинђић га одведе до прозора.

- Видиш ли оне мостове на Сави, упита га?

Буш погледа:

- Па тамо нема ниједног моста, рече.

Ђинђић климну главом:

- Управо ти о томе причам.

МАЛИ ОГЛАСИ

Продајем урамљене зидне фотографије председника српске владе Зорана Ђинђића.

Шифра: "Председник за вешање"

Продајем већу количину вазелина

Шифра: "Кораћ"

ТЕСТ

Колико познајете српску политичку сцену

1. За десет секунди набројте све владе у последњих петнаест година у којима није седео Душко Михајловић.
2. Колико година радног стажа има Зоран Ђинђић?
3. Да ли је Жарко Кораћ човекољубац (у ужем смислу)?
4. Да ли се Наташа Мићић шминка испод сукње?

Ако имате макар један тачан одговор, ви сте добар познавалац српске политичке сцене и кандидат за душевни болницу.

Оснивач и издавач: др Војислав Шешељ
 Главни и одговорни уредник: Сениша Аксентијевић
 Заменик главног и одговорног уредника: Марица Рагуш
 Помоћници главног и одговорног уредника: Елена Божић Талијан
 Огњен Михајловић

Секретар редакције: Злата Радовановић

Издање припремили:
 Момчило Дувњак
 Милан Миленковић
 Србобран Мигић
 Штампа: "ЗРАК"